

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1611. usque ad annum 1617

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1777

VD18 90118898

§. 40. Controversia inter Cardinales, & Episcopos Franciæ Pares exorta ob
Loci honoratioris prærogativam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67313](#)

§. XL.

Sæc. XVII.
A. C. 1614.

Controversia inter Cardinales & Episcopos Franciæ Pares exorta ob loci honoratioris prærogativam.

Indicebantur solemnè diplomate Regni Gramont. comitia, prius vero die secunda lib. II. p. 54. Ottobris pro more privati per Provincias habebantur conventus, ut quid in comitiis proponendum, & quinam ad illa delegandi sint, decideretur. At tamen jam tum oriebatur contentio de jure præcedendi; quippe Episcopi illi, qui simul erant Pares Franciæ priorem Cardinalibus locum prensabant, ea permoti ratione, quod veteri lege apud Gallos summa esset Parium dignitas, hinc Pares dicti, quod pares inter se reliquis omnibus, ipsis quoque Regii Sanguinis Principibus antecederent, quando in Sacris officiis suis v. g. inauguratione, Regi ministrant, atque ex necessitate muneric assistunt. His addebant, quod Episcopi Pares in Parlamento seu Curia Archiepiscopis præcedant, proin & Cardinalibus, quorum dignitas extranea in Senatu non consideratur. Opponebant autem Cardinales, quod ipsi olim Regii sanguinis Principes præcesserint, donec

T 2

in

Sæc. XVII. in Possiacensi colloquio Principes, præ-
 A. C. 1614. valente Condæi necnon Calvinista-
rum potentia, in Ecclesiæ contemptum
 primas sedes usurpassent, reclamanti-
 bus Lotharingio, Guisio & Turnonio
Cardinalibus: Carolus quoque VIII.
 Franciæ Rex, dum ab Alexandro VI.
 in Cardinalium Collegium duceretur,
 primam Sedem Decano cessisset, atque
 anno Christi millesimo quingentesimo
 septuagesimo septimo lege sancitum es-
 set, quod Episcopi Pares in Senatu Re-
 giis Principibus proin & Cardinalibus,
 quorum sedes sunt ante Principes, ce-
 derent: præcipue cum Parium Episco-
 porum Principatus ac dignitas extra
 fines suos posita, sit vacua, Ecclesiæ
 autem Principatui nullus fit terminus,
 nisi quos habet Universus Orbis Catho-
 licus: *Parum*, inquiebant Cardinales,
e dignitate Episcoporum est cum suis Prin-
cipibus contendere, lethalis foret vittoria,
si per vanâ honorum aucupia vis Ecclesi-
stici Principatus destrueretur: Romanae Sedi
 hostium plus æquo sunt, quam ut debeat
 civili inter fratres concordia discuti: hoc
 unum, quod soli Cardinales eligant summum
 Pontificem (*) prævalet infinitis spatiis omni-
digni-

(*) Hanc prærogativam solis Cardinali-
 bus, qui in primitiva Ecclesia ceteris Dia-
 conis, Presbyteris atque Episcopis vix non
parebant

dignitati Ecclesiasticæ. Hac lite utrinque agitata, solemini Senatus decreto proCardinalibus pronuntiatum est, quod tamen Episcopi tam iniquo ferebant animo, ut in eam diem Senatu abstinerint (*): id vero, cum ab Evangelica humilitate alienum videretur, haud parum displicuit Regi.

T 3 §. XLI.

pares erant. anno Domini millesimo centesimo trigesimo Innocentius III. vindicabat: Regnante quidem Nicolao II. anno 1059. hoc jus solis Cardinalibus Episcopis competit, salvis tamen Cæsareis juribus: Non desunt etiam undecimi saeculi monumenta, ex quibus constat, quod Cardinales, Episcopis atque Archiepiscopis cesserunt.

(*) De hac tamen prærogativa in Galliis tum Cardinalibus contra Episcopos asserta, haud ineleganter ita subjungit Gramontius Tolosani Senatus Præses: *Certe præcipua Cardinalium dignitas est, in omni loco, ipsisque e Regio Sanguine Principibus magnificum est, Matris reverentia venerari, quos ipsa veneratur: etenim pro diversitate temporum diversa fuit possessio primæ Sedis; ut Principes Sanguinis, ut Cardinales Regum gratia prævaluere; ita jus fuit: Ecclesiæ Principes sunt Cardinales, ab eo Collegio delectus est in primam Sedem, eoque ipsorum causa tanto est potior, quanto summo Pontifexi cedunt Principes.*